

“నమస్కారం! రుదర్శన్ కేంద్రం ('ముందే చెప్పాం-మా తప్పేం లేదు' సుమా అన్నట్లు చేతులు జోడించి మరీ చెప్పింది ఎనోస్సర్). ఇప్పుడు ప్రేక్షకులకెంతో ఇ(క)ష్టమైన జాబులు-జవాబులు కార్యక్రమం ప్రసారమవుతుంది! 'చూస్తే చూడండి మీ ఖ... అన్నట్టు ఎనోన్స్ మెంట్ ముగిసింది.

బుల్లితెరమీద హిడింబి, హిరణ్య కళ్యాణ్ గార్లు ఉత్తరాల కట్టలతో ప్రత్యక్షమయ్యారు. “నమస్కారం! అంటూ ఇద్దరూ కలిసి ప్రేక్షకులని పలకరించారు. (మనలో మనమాట...వారు ప్రసారం చేస్తున్న కార్యక్రమాల్ని ఓపిగ్గా చూస్తూ...రకరకాల వికారాలకి తోడు అవుతున్న ప్రేక్షకజనానికి సాష్టాంగ దండ ప్రణామలు చేసినా తప్పలేదు)

కడుతున్న జరీ చీరలు చాలా బావున్నాయి. కట్టిన చీరని కట్టకుండా కడుతున్న ఆవిడ చీరల్ని చూడడం...లెక్కబెట్టడంతో నాకు చక్కగా టైమ్ పాస్ అవుతుందంటున్నారు..”

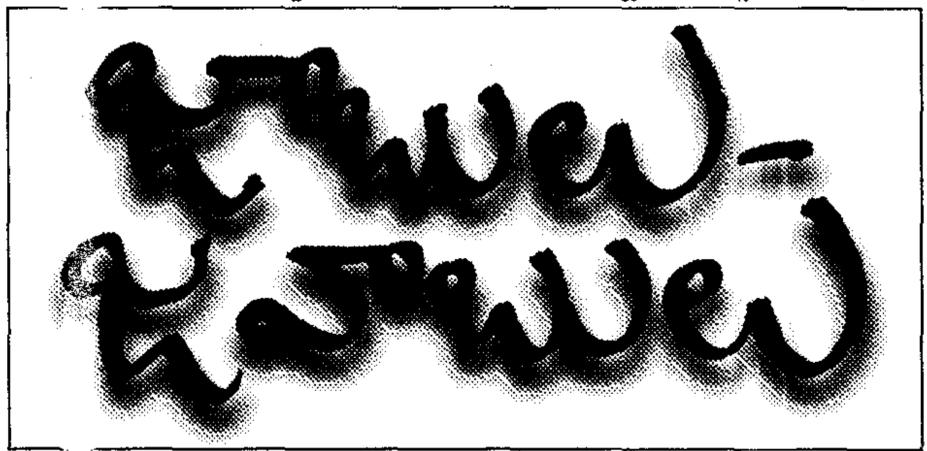
“మీకు టైమ్ పాస్ చక్కగా అవుతున్నందుకు మాకూ సంతోషమే కదండీ...”

“తర్వాత ఉత్తరం...మీరు మూడున్నర సంవత్సరా

హిడింబి ఓసారి చీర కుచ్చెళ్ళని సవరించుకోవడా తర్వాత ఉత్తరం చదవడం ప్రారంభించింది. “మీరు రెండున్నర నుండి, ఐదుగంటల డాకా ప్రసారం చేస్తున్న సీరియళ్ళని మేం స్కూళ్ళకి వెళ్ళుండటం వల్ల మిస్ అవుతున్నాం. అందుకని వీటిని అర్ధరాత్రి ప్రసారం చేయగలరు. పెద్దలను నిద్రపుచ్చి అర్ధరాత్రి దొంగతనంగా 'ఎ' సర్టిఫికేట్ కార్యక్రమాలు చూసేది ఎలాగూ మేమే కాబట్టి...మీ సీరియళ్ళని కూడా నిద్రమేల్కొని మరీ ఆనందంగా చూస్తాము” అంటున్నారు ఒకటవ తరగతి పిల్లలందరూ డామిట్ గిబ్లిక్ స్కూలు నుండి...”

“చిరంజీవులారా! మీకు మా సీరియళ్ళ మీద వున్న శ్రద్ధకి చాలా సంతోషంగా ఉంది. అర్ధరాత్రి నిద్రమేల్కొని, చదువుసంధ్య మానేసి మరీ టీవీ ప్రోగ్రాముల్ని చూసే మీలో బాగుపడే లక్షణాలు మెండుగా కనబడుతున్నాయి. అందుకే మీ సూచనని తప్పక పరిశీలిస్తాం” అంటూ హిరణ్యకళ్యాణ్ తల పక్కకు తిప్పి హిడింబి వైపు చూసి “తర్వాత చదవండి...” అన్నాడు.

హిడింబి ఓసారి అనవసరంగా పైట సర్దుకుని, “అ...ఈ ఉత్తరం ఎవరు రాసారంటే, వింతలపేట నుండి అతిశయోక్తులరావుగారు. వారేమంటున్నారంటే -మీ ఏటిగీతాలు సీరి

“హిడింబిగారూ! ఈ వారం చాలా ఉత్తరాలు వచ్చినట్టున్నాయే. ఒక్కొక్కటి చదవండి...” కాలుమీద కాలేసుకుని కూర్చుంటూ అన్నాడు హిరణ్యకళ్యాణ్.

“అలాగే హిరణ్యకళ్యాణ్ గారూ! ఈసారి ఉత్తరాలన్నీ మనం కొత్తగా ప్రసారం చేస్తున్న సీరియల్స్ గురించే వచ్చాయండీ. ముందుగా ఈ ఉత్తరాన్ని చదువుతాను వినండి..” అంటూ తను కట్టుకొచ్చిన జరీ

అంచు కొంగు ప్రేక్షకులకి సరిగా కనిపిస్తుందో లేదోనీ ఓసారి సరిచేసుకుని చదవడం మొదలుపెట్టింది హిడింబి.

“అయ్యా! తమరు మధ్యాహ్నం రెండున్నర గంటల నుండి ఐదుగంటల డాకా ఏకధాటిగా తలమీద నెట్లతో మోదినట్టుగా ప్రసారం చేస్తున్న మీ సీరియల్స్ చీకటి మా కోడలు తట్టుకోలేక, ఉక్కిరిబిక్కిరె ఊపిరాడక పాకట్టేసింది. కిరసనాయులు పోసి తగలేయాలా, పీ...సికి చంపాలా...అని తేలక కొట్టుకుంటున్న మా సవ్యసాని

లుగా కనిదీరా ప్రసారం చేస్తున్న 'ఏటిగీతాలు' సీరియల్ కి అసలు ముగింపు వుందో లేదో దయచేసి చెప్పగలరు. మంచాన ఉన్న మా మావగారు ఆ సీరియల్ ముగిసేదాకా చచ్చేది లేదని భీష్మించుకూర్చున్నారు. ఆయనకి చాకిరి చెయ్యలేక మధ్యన నేను భస్మయ్యాను. ఎక్కడ సీరియల్ ని మిస్ అవ్వాలి వస్తుందోనని ప్రాణాల్ని బిగపెట్టుకుని మరీ బ్రతుకుతున్నాడాయన! నా మీద దయవుంచి ఈ సీరియల్ ని త్వరలో ముగించగలరు- అంటున్నారు ఓర్పులగూడా నుంచీ సహసాల

యల్ లో హీరో ఏం అదరగొట్టేస్తున్నాడండీ. ఏ పన్నెనా అలవోకగా చేసి పారేసే ఆ నైజం. అప్పుడప్పుడూ వెల్లడించే మానవాతీతకర్తులు...ఓహో...ఆ లీలా మానుష వేషధారి ఆ జగన్నాటక సూత్రధారి....కత్తిపోట్లకి గురై కూడా బ్రతకగల మృత్యుంజయుడు వేసుకున్న షర్టు నలక్కుండా వందమందితో పోరాడగల ధీరోదాత్తుడు...అద్భుతమండీ అద్భుతం! రాముడు రాయిని నాతిగా చేసాడంటే నమ్మాం. కృష్ణుడు గోవర్ధనగిరిని చిటికెన వేలితో ఎత్తాడంటే నమ్మాం. సుమతి సూర్యుణ్ణి ఆపేసిందంటే నమ్మాం. సావిత్రి యముడుతో పోట్లాడి మరీ భర్తని తిరిగి బ్రతికించుకుందంటే నమ్మాం. ఇప్పుడు మీ హీరోగారి లీలల్ని నమ్ముతున్నాం. వాళ్ళకున్న శక్తేదో మీ హీరోగారికి ఎందుకుండకూడదూ! ఆ శక్తి ఇప్పుడెందుకు పని చెయ్యదు? కాబట్టి ఈ అన్నాచురాలిటీలన్నీ నోరూసుకుని వొప్పేసుకుంటున్నాం (వొప్పకోక ఛస్తామా) సీరియల్ నిర్మాతకి, దర్శకుడికి తర్కజ్ఞానం బాగా వున్నందుకు సంతోషంగా మురిసి ముక్కలై పోతూ...ఆనంద భాష్యాలు కారుస్తూ...శైలవు తీసుకుంటున్నాను...” చదవడం ముగించి తనూ ఆనందభాష్యాలను చీరకొంగులో అద్దుకుంది హిడింబి.

“జీడిసాకంలాంటి మా సాగుడు పీకుడు సీరియళ్ళని ఇప్పుడిప్పుడే ముగించే ఉద్దేశ్యం మారకెంతమాత్రం లేదు వోరమార్తాండగారూ! ఎంతకాలం సాగదీయగలిగితే అంతకాలం సాగదీసి ప్రసారం చేయాలని మేముంతా కంకణం కట్టుకున్నాం. మీరీ విషయంలో నిశ్చింతగా వుండొచ్చు...” అంటూ హిరణ్యకళ్యాణ్ చేయి వాచి వైము చూసుకున్నాడు.

సులభంగా పరిష్కరించినందుకు, మీకు ఆజ్ఞాతం రుణపడి ఉంటాం...” అని రాస్తున్నారు గంగుల పాలెం నుంచి గయ్యాళి గంపమ్మగారు...” ఉత్తరం ముగించి ఓసారి ముంగురులని సవరించుకుంది హిడింబి.

“మా సీరియల్స్ మీ సమస్యలని కూడా పరిష్కరిస్తున్నందుకు మాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. తర్వాత ఉత్తరం చదవండి హిడింబి గారూ...”

“కాలక్రమేణం నుండి పనిలేనేళ్ళరిగారు ఇలా రాస్తున్నారు. 'స్వప్నాలరేవు' సీరియల్ లో హీరో తల్లి

రావుగారు...నవ్వుతూ ఉత్తరం చదవడం ముగించింది హిడింబి.

హిరణ్యకళ్యాణ్ సినిమా హీరోలా ఓ నవ్వు నవ్వి “సహనాలరావుగారూ.. మీరు మరీ కాస్త సహనం తెచ్చుకోక తప్పదండీ...ఎందుకంటారా? 'ఏటిగీతాలు' సీరియల్ ఎప్పుడు ముగుస్తుందో, అసలు ముగుస్తుందో లేదో కూడా మనం చెప్పలేమండీ.. 'వాన రాకడా ప్రాణం పోకడలా' ఈ డైలీ సీరియల్స్ ప్రారంభాలు-ముగింపులు ఆ భగవంతుడు కూడా తేల్చిచెప్పలేని విషయం. ఆ...తర్వాత ఉత్తరం ఏవీటి హిడింబిగారూ?”

“మీ అభిమానంతో మాకూ ఆనందభాష్యాలు తెప్పించారు అతిశయోక్తులరావుగారూ..” కళ్ళజోడు తీసి మరీ కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు హిరణ్యకళ్యాణ్.

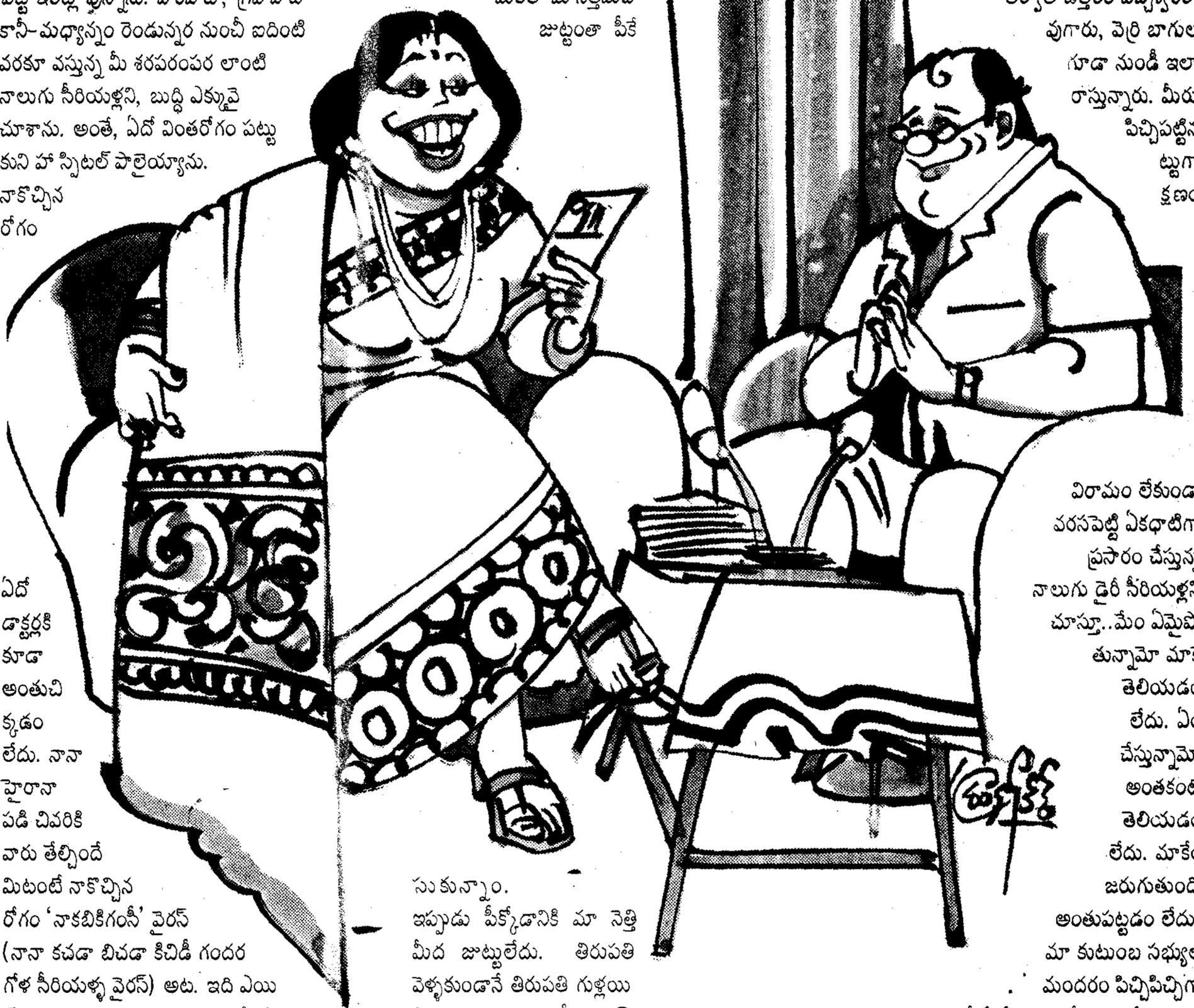
“తరువాత ఉత్తరం ఇదండీ.. దీన్ని రాస్తున్నది మంచానపడ్డ నాంచారయ్యగారు బొక్కలగూడా నుండి...” ఆనంద భాష్యాలను తుడుచుకోవడం వల్ల మేకప్ ఏదైనా చెడిందేమోనన్న అనుమానంతో ఓ క్షణం ఆగింది హిడింబి.

“ఏం రాసారో చదవండి హిడింబిగారూ...” షరీఫ్ ని సీరీయల్ గుంటూ అన్నాడు హిరణ్యకశ్యప్.

“మొన్నోకరోజు తలనొప్పి వచ్చి ఆఫీసుకి శెలవు పెట్టి ఇంట్లో వున్నాను. పొరపాట్లో, గ్రహపాట్లో కానీ-మధ్యాహ్నం రెండున్నర నుంచి ఐదింటి వరకూ వస్తున్న మీ శరపరంపర లాంటి నాలుగు సీరియల్లని, బుద్ధి ఎక్కువై చూశాను. అంతే, ఏదో వింతరోగం పట్టుకుని హాస్పిటల్ పాలైయాను.

నాకొచ్చిన రోగం

రాకపోవడం, దాంతో తికమక, మ కతిక పడి గుర్తు తెచ్చుకునేందుకు తంటాలు పడే కార్యక్రమంలో మానెత్తిమీద జుట్టంతా పీకే

ఏదో డాక్టర్లకి కూడా అంతుచిక్కడం లేదు. నానా హైరానా పడి చివరికి వారు తేల్చిందేమిటంటే నాకొచ్చిన రోగం 'నాకబికిగంసీ' వైరస్ (నానా కచడా బిచడా కిచిడి గందరగోళ సీరియల్స్ వైరస్) అట. ఇది ఎయిడ్స్ కన్నా భయంకరమైన జబ్బుట. దీనికి మందు ఇంకా కనిపెట్టలేదట. ఇప్పుడు నాకేది వారి నాయనో... అని బాధ పడుతున్నారండీ..” చదవడం ముగించి తలెత్తి హిరణ్యకశ్యప్ వైపు చూసింది హిడింబి.

“మీకు వచ్చిన జబ్బుకి మేం చాలా చింతిస్తున్నాం. మంచానపడ్డ నాంచారయ్యగారూ! మేం త్వరలో ప్రసారం చేయబోతున్న మరో రెండు కొత్త డై నీరియల్లని శ్రద్ధగా చూడండి. మీక్కొస్తే మనఃశాంతి కలుగుతుంది...” కెమెరా వైపు సానుభూతిగా చూస్తూ చెప్పాడు హిరణ్యకశ్యప్.

“తర్వాతి ఉత్తరం ఏవిటంటే... మీరు క్షమాగా, మీ కక్షదీరా రెండున్నర గంటలపాటు ఏకధాటిగా ప్రసారం చేస్తున్న విరామమేలేని వరుస సీరియల్లని వీక్షిస్తూ... ప్రతీ సీరియల్లోనూ అవే ముఖాలు కనబడడం, ఏ సంఘటన ఏ సీరియల్ తాలూకాలో గుర్తు

సుకున్నాం. ఇప్పుడు పీక్కోడానికి మా నెత్తి మీద జుట్టులేదు. తిరుపతి వెళ్ళకుండానే తిరుపతి గుళ్లయిపోయాాయి. అయినా సీరియల్స్ మధ్య తికమక మాత్రం తీరలేదు అని రాస్తున్నారు పీకుడుపేట నుంచి గుండుగోడుగారు...” ఉత్తరం లోంచి తలెత్తి కెమెరాలోకి చూసి నవ్వింది హిడింబి.

హిరణ్యకశ్యప్ కూడా కెమెరా లోకి చూసి అందంగా నవ్వడానికి ప్రయత్నించాడు. “గుండుగోడుగారూ! మేం ప్రసారం చేస్తున్న అన్ని సీరియల్స్లోనూ పాత్రధారులకి కరువొచ్చినట్టు, అవే ముఖాలు కనబడుతున్నావారిని గుర్తుపెట్టుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నంలో మీ కుటుంబ సభ్యులు మీ తలకాయలమీద జుట్టును కోల్పోయినందుకు మేం చాలా చింతిస్తున్నాం. ‘త్వరలోనే బోడిగుళ్లమీద జుట్టు మొలచుతోందా?’ అన్న కార్యక్రమాన్ని రూపొందించి ప్రసారం చేయగలం. మీలా సీరి

యల్లని చూస్తూ జుట్టు కోల్పోయిన వారందరికీ ఇది ఉపయోగకరంగా ఉండగలదని ఆశిస్తున్నాం..”

“తర్వాతి ఉత్తరం పిచ్చేశ్వరరావుగారు, వెరి బాగుల గూడా నుండి ఇలా రాస్తున్నారు. మీరు పిచ్చిపట్టినట్టుగా క్షణం

విరామం లేకుండా వరసపెట్టి ఏకధాటిగా ప్రసారం చేస్తున్న నాలుగు డైరీ సీరియల్లని చూస్తూ.. మేం ఏమైపోతున్నామో మాకే తెలియడం లేదు. ఏం చేస్తున్నామో అంతకంటే తెలియడం లేదు. మాకేం జరుగుతుందో అంతుపట్టడం లేదు. మా కుటుంబ సభ్యుల

మాట్లాడడం మాలో మేమే గొణుక్కోవడం చేస్తున్నాం. మా ఫ్యామిలీ డాక్టరు మమ్మల్నందర్ని మెంటల్ హాస్పిటల్ లో చేరమని సలహా ఇచ్చాడు. కానీ మా దురదృష్టం కొద్దీ... ఏ మెంటల్ హాస్పిటల్ లోనూ మమ్మల్ని చేర్చుకోలేదు, ఖాళీ లేక! ఇప్పటికీ దేశంలోని పిచ్చాసుపత్రులన్నీ జనంతో కిటికీలలాడిపోతున్నాయిట. మా పిచ్చి కుదిరేదెలాగో తెలియడం లేదు అని రాస్తున్నారండీ పాపం..” సానుభూతిగా అంది హిడింబి.

“మేం వెంటనే ముఖ్యమంత్రిగారితో సంప్రదించి త్వరలో మరికొన్ని పిచ్చాసుపత్రుల్ని నిర్మించే ప్రయత్నం చేస్తాం. ఎలాగూ అతి త్వరలో మరో రెండు డైరీ సీరియళ్ళు ప్రారంభించనున్నాం. కాబట్టి పిచ్చాసుపత్రుల ఆవశ్యకత పెరగనున్నదని కూడా మాకు తెలుసు. కొత్త పిచ్చాసుపత్రు వెలిసిందాకా కాస్త ఓపిక పట్టండి పిచ్చేశ్వర రావుగారూ...” అంటూ హిడింబి వైపు చూశాడు హిరణ్యకశ్యప్, తరువాతి ఉత్తరం చదవమన్నట్టుగా!

విశారద

“ఈ ఉత్తరం సమాజోద్ధారకంగా ప్లవనగర్ నుండి రాస్తున్నారు..మీ ముందు చూపు, మారదృష్టి కడంగు శ్లాఘనీయం. మీ దేశ సేవ ఆమోదం. జనం మీద పగబట్టినట్టు ఒకదాని వెనుక ఒకటి ఎడాపెడా వాయిచేస్తున్న మీ సీరియల్లని చూసి జనం సకృతిప్పు కోలేకుండా వున్నారు. ఏ సంఘటన ఏ సీరియల్లో జరిగిందో గుర్తు రాక గిలగిలకొట్టుకుంటున్నారు అర్జునుడి బాణాల్లా వొదులుతున్న మీ సీరియల్ల ధార జనానికి వూపిరాడడంలేదు. జనాభా సమస్య జటిలమవుతున్న ఈ తరుణంలో జనాభాని ఎలా అదుపుచేయాలో తెలియక ప్రభుత్వం కూడా ఆయోమయంలో పడిపోయిన ఈ సమయంలో, మీరు నడుం బిగించి, సాధారణ సీరియల్లని మారణాస్త్రాలుగా ప్రయోగించి జనం మీదకి వదలి...తద్వారా దేశ జనాభాని తగ్గిస్తున్న మీ కృషి ఎనలేనిది. మీకిదే నా జోహార్లు... అంటూ మనల్ని తెగ పొగడేస్తున్నారండీ...” మునిషోతూ చెప్పింది హిడింబి.

“మీ పొగడ్డలకి కృతజ్ఞతలు సమాజోద్ధారకంగా! మా కృషిని మీరైనా అర్థం చేసుకున్నందుకు మాకెంతో గర్వంగానూ, ఆనందంగానూ ఉంది.” అంటూ హిడింబి వైపు తిరిగి, “టైమ్ ఐపోవస్తోంది. తరువాతి ఉత్తరం గబగబా చదవండి హిడింబిగారూ!” కాఫీ సవరించుకుంటూ అన్నాడు హిరణ్యకశ్యప్.

“అలాగేనండీ. ఈ ఉత్తరాన్ని రాసి వారెవరంటే...చోర మార్తాండ బందిపోటు కాలం నుండి. వీరేం రాస్తున్నారంటే- మీరు మధ్యాహ్నం ఎదున్నర నుండి ఐదుగంటల దాకా యమపిచ్చిగా ప్రసారం చేస్తున్న సీరియల్స్ని జనం వెరిమొఖ్యం చేసుకుని చూస్తూ...టీవీల ముందే ఫెవికాల్తో అతికించినట్లుగా కూర్చుండిపోతున్నారు. ఒకే ముఖాలు అన్ని సీరియల్స్ లోనూ వరుసగా దర్శనమివ్వడం దెబ్బమీద దెబ్బ వేసినట్టుగా, సీరియల్ వెంట సీరియల్ ఇంటర్వ్యూ అయినా లేకుండా ప్రసారం కావడం, దీంతో ఏ ఇన్స్ట్రుమెంట్ ఏ సీరియల్లోదో, ముందురోజు ఏ సీరియల్ వచ్చడం అగిపోయిందో, గుర్తు తెచ్చుకోవడానికి తంటా పడ్డా అందరిళ్లలోనూ జనమంతా...ఆబ్సెంట్ వేయడేగా వుంటున్నారు. ఇది మాకు చాలా ఉపయోగపడ్తోంది. నాలుగు సీరియల్లు ప్రసారం అవుతున్నంత సేపూ జనం టీవీల ముందే కదలకుండా కూర్చోడం, సీరియల్స్లోని జరిగిపోయిన సంఘటనల్ని గుర్తుకు తెచ్చుకునే ప్రయత్నంలో వారి బుర్రలు అక్కడ వుండకపోవడం వల్ల మా పని చాలా సులువవుతున్నది. ఇంట్లో మనుషులు వుండగానే (తలుపులు, తాళాలు బద్దలుకొట్టి శ్రమలేకుండా) ఇల్లంతా దోచుకుని పోగలుగుతున్నారు. టీవీ వున్న రూముతప్ప, మిగతా రూముల్లోని సామానంతా మూటలు కట్టి, రిక్త పిల్లకొచ్చి మరీ...తిరిగి నిదా

నంగా వేసుకెళ్తున్నా, టీవీ ముందున్న జనం గుర్తించే స్థితిలో లేరు. మీరీ రకంగా పరోక్షంగా మాకు చేస్తున్న సహాయానికి మా ఆలిండియా బందిపోట్ల సంఘం తరపున నా కృతజ్ఞతలు అందచేస్తున్నాను. మీరు వీలైనంత కాలం, ఇలాగే ఆ సీరియల్లని వీలైనంత వరకూ జీడిపాకంలా సాగదీస్తూ వీలైనన్ని సంవత్సరాలు కొనసాగిస్తే, మేం టీవీ వున్న ఇళ్లన్నింటినీ దోచుకునేందుకు సహాయం చేసిన వారవుతారు...అని రాస్తున్నారండీ” మడత పడిన చీరె అంచును సరిచేసుకుంటూ అంది హిడింబి.

“జీడిపాకంలాంటి మా సాగుడు పీకుడు సీరియల్లని ఇప్పుడిప్పుడే ముగించే ఉద్దేశ్యం మాకెంతమాత్రం లేదు చోరమార్తాండగారూ! ఎంతకాలం సాగదీయగలిగితే అంతకాలం సాగదీసి ప్రసారం చేయాలని మేమంతా కంకణం కట్టుకున్నాం. మీరీ విషయంలో నిశ్చింతగా వుండొచ్చు...” అంటూ హిరణ్యకశ్యప్ చేయిచాచి టైము చూసుకున్నాడు.

“ఇక ఐదు నిమిషాలే టైముంది. ఇంకో ఉత్తరం గబగబా చదవండి హిడింబి గారూ...” అన్నాడు కాలరు సరిచేసుకుంటూ.

“అలాగేనండీ...మీరు ఏకధాటిగా మూడున్నర సంవత్సరాల నుండి ప్రసారం చేస్తున్న సీరియల్ ‘ఏటిగీ తాలు’లో రోజురోజుకీ పుట్టుకొస్తున్న కొత్త కేరెక్టర్లనీ, చిత్ర విచిత్రమైన మలుపులు తిరుగుతూ, ఎంత సాగదీయవచ్చునో అంత సాగదీస్తూ మాకందిస్తున్న కొండవీటి చాంతాడుని మించిన కథని, దాని కమామిమని గుర్తుపెట్టుకోవడం మానవమాత్రుల తరం కాదని నేనూ, మన బుర్రలకి పదును పెట్టడానికే మీరీ సీరియల్లని ప్రసారం చేస్తున్నారని నా స్నేహితురాలూ వాదించుకుంటున్నాం. మాలో ఎవరిది కరెక్టు? అని అడుగుతున్నారు తోచితోచనమ్మ, తిన్నదరగనమ్మగార్లు వాదోపవాదాల వాడ నుండి.” ఎవరిది కరెక్టు అంటాడోనని హిరణ్యకశ్యప్ వైపు ఆసక్తిగా చూసింది హిడింబి.

హిరణ్యకశ్యప్ హీరోలా కెమెరా వైపు ఓ పోజిచ్చి, చిరునవ్వు నవ్వాడు. షర్టు కిందికి లాక్కున్నాడు. “మా సీరియల్ల గురించి మీరు వాదనలు, ఛాలెంజిలు చేసుకోవడం మాకు చాలా సంతోషాన్నిస్తోందండీ. కానీ ఒక్క

మనవి. మీరీ వాదనలు శిగపట్లు సాగిస్తూనే గుడ్డెడ్డే చేలో పడ్డట్టుగా సాగే మా సీరియల్లని పనీపాటా, చదువు సంధ్యా మానేసి మరీ శ్రద్ధగా చూస్తూ...పొగుడుతూ మాత్రమే ఉత్తరాలు రాయాలని సవినయంగా మీకు మనవి చేసుకుంటున్నాం.” అంటూ హిడింబి వైపు తిరిగి గాడు.

తర్వాతి ఉత్తరం చదవడం మొదలుపెట్టింది హిడింబి.

“ఇది పిచ్చి నాగన్నగారు ఇక్కట్లపేట నుండి రాస్తున్నారండీ..మీరు గంటలకొద్దీ ప్రసారం చేస్తున్న సీరియల్లు చూస్తూ మా అవిడ ఇంట్లో పని చెయ్యడం మానేసింది. వంట చెయ్యడం పూర్తిగా మానేసింది. నేనే చెయ్యి కాల్చుకోవాల్సి వస్తోంది. పిల్లలతోబాటూ అవిడకి అన్నం తినిపించాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. నా ఖర్చు ఇలా కాలుతుందని నేను కల్లో కూడా అనుకోలేదు దేవుడో...అని బాధపడుతున్నారండీ” తనూ ఇంట్లో అదే ఘనకార్యాన్ని చేస్తున్న హిడింబి వస్తున్న నవ్వునాపుకుంది.

తన పరిస్థితి అదేకావడంతో హిరణ్యకశ్యప్ ఒక క్షణం ఉలిక్కిపడి, అంతలోనే సర్దుకున్నాడు. మొహానికి నవ్వు పులుముకుని- “చూడండి పిచ్చి నాగన్నగారూ! భార్యాభర్తలన్నాక సర్దుపోవాలండీ. ఇద్దరిలో ఎవరు వంట చేస్తే ఏవిటి చెప్పండి? అందరూ తినడం ముఖ్యంగానీ, అంతే కదండీ హిడింబిగారూ” అనడిగాడు హిడింబిని చూస్తూ!

“ముమ్మాటికీ అంతేనండీ..” ఖచ్చితంగా వచ్చింది జవాబు.

“చదవాల్సిన ఉత్తరాలు ఇంకా చాలా వున్నట్టు న్నాయే...” అంటూ ఉత్తరాల కట్టని ప్రేక్షకులకి చూపించాడు హిరణ్యకశ్యప్!

“అవునండీ” స్వయిల్గా చెప్పింది హిడింబి.

“టైమైపోయింది కదా. ప్రేక్షక మహాశయులారా! మా సీరియల్స్ని చూస్తూ మీరింకా క్షేమంగా ఆరోగ్యంగా బతికి బాగుండి మాకు ఉత్తరాలు రాయగలిగితే తిరిగి వచ్చేవారం ‘జాబులు-జవాబులు’ కార్యక్రమంలో కలుసుకుందాం. అందాకా శెలవు. నమస్కారం..” అంటూ హిడింబి, హిరణ్యకశ్యప్లిద్దరూ నమస్కారం చేసి శెలవు తీసుకున్నారు.

తిరిగి ఎనెస్సర్ తెరమీదికి వచ్చింది.

“ఒకదాని వెనుక ఒకటి కలగాపుల గంగా, కంగాళిగా ప్రసారమవుతున్న మా సీరియల్లని గుర్తుపెట్టుకోడానికీ, తికమక పడకుండా వుండడానికీ మా ప్రేక్షకులకు కొన్ని కిటుకులను తిక్కశంకర్గారు తెలియ చేస్తారు. మరి మా ప్రేక్షకులు జాగ్రత్తగా వింటారు కదూ...”

